

Magyar festészet napja (október 18.)

A ráhangolódás segítése: Tinorú és a második levél

2. történet: Az útjelző táblák

Teltek a napok a Dió Ligetben és nagyon szerettünk ott élni. Csak egy baj volt: soha, senki nem talált meg, Apa és Mami hiába várta a házatóra hívott vendégeket, Petya és Ziszka a barátait, a Luca az interneten megrendelt szivárványos labdáit és én az újságjaimat, leveleimet.

- Ha igazatok van és létezik Tinóru, akkor ez biztos, hogy az ő műve! - mondtam egy reggel zsörtölődve az unokáimnak.

Nem mehetett ez így tovább, ezért családi kupaktanácsot tartottunk és kitaláltuk, hogy útjelző táblákat készítünk. Olyanokat, amilyenek a turistákat is segítik. Megterveztük, lerajzoltuk az elképzelést és Apa sok-sok deszkát méretre vágott, lecsiszolt. A nagyobbakkal elmentem vastagabb ágakat keresni. Mire mindezzel végeztünk beesteledett és mi rájöttünk, hogy nincs mivel megfesztenünk a táblákat. Megbeszéltük, hogy másnap a Mami bemegy a festékboltba és vesz mindenféle színűt. Lefeküdtünk aludni (én ugyan nem sokat aludta, mert Bodza majdnem egész éjjel és majdnem megállás nélkül ugatott az ablakom alatt) és reggel a Mami fogta a kocsit, hogy elindul a festékekért. de ahogy kinyitotta az ajtót megtorpant a küszöbön. Köréje gyűltünk és tudjátok mit láttunk?

7 üveget a szivárvány színeiben pompázó festékekkel és egy-egy cédula volt mindegyikre kötve.

Az elsőn ez állt: sárga a kikericstől.

A másodikon: narancs a körömvirágtól

A harmadikon: piros a pipacstól

A negyediken: világoszöld a búzától

A ötödiken: sötétzöld a diófától

A hatodikon: kék a katángtól

A hetediken: lila az ibolyától

És tudjátok, hogy mit láttam megint?

Persze, hogy azt, hogy az unokáim cinkosan összevetnek, összesúgnak:

- Ez biztos, hogy Tinóru ajándéka!

Már, már én is hinni kezdtem a létezésében.

A festékekkel aztán neki láttunk a táblákat kifesteni. Festettünk és festettünk. Még Ficánka is segített farkát ecsetként használva, és amikor elkészült mindegyik elégedetten gyönyörködtünk bennük egy ideig, hiszen minden szín szinte vibrált a levegőben. a szivárvány minden színével ott állt 12 tábla rajta Petya ákombákom betűivel, hogy „Dió Liget”. Száradás után rögtön elindultunk, hogy kihelyezzük őket. Apa hozta a nagykalapácsot és a táblákat. Mami az eleséget, mert ilyen nagy munkában biztos, hogy megéhezünk. Petya kiskalapácsot és a táblák másik részét, mert már ő is erős férfi. Ziszka diókat, hogy minden tábla mellé ültessen egyet, hogyha nagyra nőnek árnyéket adjanak a vándoroknak. Luca egy kisásóval indult neki az útnak, ezért aztán rám maradt a locsolókanna. Kibaktattunk a főúthoz és elkezdtük kirakni a gyönyörűséges tábláinkat, de valószínűleg túl sűrűn raktuk és tudjátok, hogy hogyan jártunk? Idő előtt elfogyott. Nem jutottunk vissza a házig.

Kérlek Benneteket, segítsetek! Készítsetek festő levet mindenféle növényből vagy keverjete ki szépséges színeket temperából, vízfestékből, fapácból, textilfestékből! Töltsétek üvegekbe és hozzátok be az óvodába október 17. délutánjáig!

(Ha van időtök és kedvetek a kertetekben vagy séta, kirándulás közben ültessetek el egy-egy diót is, hogy amikor nagyra nő, az úton lévők megpihenhessenek az árnyéka alatt!)

Egy kis segítség a festékkészítéshez:

<file:///D:/Users/karcz/Downloads/festekreceptek-maszatklub.pdf>

Családi festődélután

„Én képeket akarok látni a falakon, hogy újra kinyissák elém a világot...”

(Babits Mihály)

„2002 óta hazánkban rendszeresen megünnepeljük a Magyar Festészet Napját, amelyet október 18-ra tűztünk ki.

Azért erre a napra, mert ekkor ünnepeljük Szent Lukács névnapját, aki évszázadok óta a festők védőszentje. Ez a nap 2002 óta a fény, a színek, a formák és ritmusok, az élő festészet ünnepe.”

(Forrás: <http://www.festeszetenapja.hu/>)

Tóthárpád Ferenc: A három paca

A kék, a piros meg a sárga,
rengeteg szín jó barátja.
Amúgy meg mind kedves rokon,
pöffeszkednek rajzlapokon.

Elnyújtózik, s szól a sárga:

„fogócskázzunk valahára!”
Unatkozik, az a baja,
ő is csak egy apró paca. -

Kergess engem! - hívja a kék,
s felé nyújtja cseppnyi kezét!
Mint aki csak térül-fordul,
lám, a sárga nekilődül,

és elcsípi, el a kéket:
zölddé válnak a festékek.
Kéket szekál a piros is,
aztán lilára változik.

Most meg, ni csak, „mert oly csinos”,
sárgát ölel a kis piros.
Egybekelnek valahára
narancsszínű boldogságba.

I. Előkészítés

1. Szülők, nagyszülők kedvenc festményeinek összegyűjtése, kinyomtatása, kiállítótér egy részében elhelyezése- a gyerekek által „megszavazott kép „újra alkotása”

2. Segítségnyújtás a szülőknek a „festékkavaráshoz!

A legegyszerűbbek:

- Egy csésze sót keverj össze egy csésze liszttel és egy csésze vízzel, majd keverj hozzá ételfestéket, és készen is van!

- Egy doboz joghurt és a kiválasztott színű ételfesték összekeverve

- Egy tubus cukrozott sűrített tej és ételfesték összekeverve

Vízfesték:

Hozzávalók:

- 4 evőkanál liszt

- 1 evőkanál cukor (elhagyható)

- 1/4 l hideg víz

- 3/4 l forró víz

- ételfestékek

A lisztet és a cukrot öntsd egy kislábosba, és keverd el a hideg vízzel csomómentesre! Majd a lábost tedd a tűzhelyre, és lassan, fokozatosan öntsd bele a forró vizet is! Főzd addig, míg be nem sűrűsödik! Utána vedd le a tűzről, porciózd ki kis tálakba, vagy zárható üvegekbe, és keverj hozzá mindegyikhez ételfestéket!

"Lenyomatfesték"

Hozzávalók:

- 6 db kisebb dunsztosüveg (pl bébiételes üvegek)
- 3 evőkanál cukor
- 1/2 evőkanál só
- 1/2 csésze kukoricakeményítő
- 2 csésze víz
- ételszínezék (piros, kék, sárga)

A hozzávalókat lassú tűzön összekeverem, egészen addig, amíg sűrűsödni nem kezd. (Ha túl sűrűnek találod, akkor egyszerűen keverj bele még egy kis vizet!) Kavard, amíg ki nem hűl, majd oszd 6 felé és egyenként színezd őket kedved szerint

Ujjfesték 1.

Hozzávalók:

- 1 bögre liszt
- 1 bögre víz + ételfesték összekeverve

Ujjfesték 2.

Hozzávalók:

- 3 evőkanál cukor
- 1/2 teáskanál só
- 1/2 csésze kukoricakeményítő
- 2 csésze víz + színezőanyag

Lassú tűzön, állandó keverés mellett felmelegítjük és, ha besűrűsödött kihűtjük.

Pufifesték

Hozzávalók:

- 1 evőkanál önkelesztő liszt
- 1 evőkanál só

- néhány csepp folyékony ételfesték

- víz

Egy csésze (nem bögre) liszthez 1 és 1/4 teáskanál sütőport és 1/4 teáskanál sót összekeverünk és adagolunk hozzá annyi vizet, hogy nagyjából nokedli tészta sűrűségű masszát kapjunk. Ételfestő pasztával, temperával vagy tojásfestékekkel színezhető. A bekevert massa máris felhasználható. Felhordható ecsettel, hurkapálcával vagy fültisztítóval vagy tölthetitek kilyukasztott zacskóba is.

Egy csészényi lisztből nagy mennyiség lesz, ezt érdemes részekre osztani, és különböző színekkel színezeni.

A kész műveket mikrohullámú sütőben lehet felpuffasztani és megszáritani (bár önmagában is szép domború). A forrásoldal magas hőfokon 10-30 másodpercet ír, de tapasztalat alapján 300 watt az ideális, s azon a fokozaton is 15-20 másodperc, de ez nyilván függ a minta méretétől. A lényeg, hogy szárítás közben figyeljétek, hogy mi történik, és tökéletes lesz.

Tempera tojássárgájából

Hozzávalók:

- tojássárgája

- víz

- ecet (hogy ne romoljon meg a keverék)

- ételszínező por (piros, sárga, kék - profibbakknak érdemes fehér és fekete színt is beszerezni!

Feltörjük a tojást, és a sárgáját egy műanyag pohárba tesszük. A tojássárgájához kevés vizet és egy picit ecetet keverünk, fapálcikával addig kavargatjuk, míg egyenletessé nem válik.

Tegyünk a kívánt színárnyalathoz megfelelő mennyiségű, arányú ételszínező port a keverőtálcába, majd adjunk hozzá tojássárgáját és keverjük ki.

A festéshez kiválóan megfelelhet a dió lé, melyhez összeforralunk diólevelet, burkot, tört héjakat feketekávé vagy a teafilter is vagy készíthetünk **földfestékeket** is

Hozzávalók:

- föld

- edények

- újságpapír

- sodrófa vagy kalapács

- műanyag tasakok

- szita vagy rosta (a tekerővel ellátott változat tökéletesen megfelel erre a célra)

- tál
- evőkanál
- vajazó kés vagy spatula
- kemény és sima munkalap (mint például egy üveglap, egy fém tepsi alja vagy egy kerámialap)
- víz
- befőttesüvegek tetővel együtt

Elkészítés:

- Gyűjts a közelben különböző földfajtákat edényekben! Keress olyan helyeket, ahol nincs lomb és nem is túl homokos a föld! Ideális helyek a gyűjtésre például kopár területek, építkezési területek, kőfejtők környéke vagy bármely más terület, ahol utak szelik át a hegyvidéket, szabadon hagyva a termőföldet. A különböző földfajtáknak különböző színe is van, egészen a téglavöröstől a feketéig.
- Szórd szét a földet az újságpapíron és alaposan szárítsd ki!
- Helyezd a már száraz földet műanyag tasakba!
- Morzsold össze egy sodrófa vagy egy kalapács segítségével!
- A szétmorzsolt földet szórd bele egy szitába vagy rostába és a szita alá tégy egy tálat, hogy csak a legapróbb szemcsék kerüljenek a tálba!
- Az evőkanállal végy ki földet a tálból és helyezd a kemény felületre!
- Adj hozzá vizet (cseppenként) és keverd össze a spatulával egy festék állagú masszává!
- Tárold földfestékeidet befőttesüvegekben, melyekre jól rácsavarod tetejüket, oldalukra pedig címkére felírod, hogy mi van bennük!

(Forrás: <https://mindenovi.gportal.hu/>)

Devecsery László: Színek

Hegyre ült fel most a kék,
majdnem olyan, mint az ég.
Levelekbe szállt a zöld,
telehinti a mezőt;
piros, kék, meg sárga:
mezők virágára.
Színek, színek mindenütt,
nézd a barna, kicsi sünt!
Rőt a róka, s hosszú farka,
egész világ tarkabarka.

3. Ráhangolódást segítő tér kialakítása: (színek és fények)

- ❖ Celofándíszek készítése az ablakba
- ❖ Tükrök fellógatása a karikára, kifeszített spárgákra
- ❖ Világítódobozba szórt átlátszó műanyagformák
- ❖ Falra kivetített képek (a szülők és az általunk kiválasztott alkotásokból)
- ❖ Albumok, nyomtatott képek gyűjtése

4. Alapanyagok, eszközök előkészítése (tojástartók, gyerekek által behozott festékek, kikevert tempera, vízfesték, ecsetek, „alternatív” ecsetek, nyomhagyók...)

Apró, cseprő ötletek:

Befejezésül: néhány alkotás „ajánló az „újra alkotáshoz”

Reigl Judit:

Püspök Anita:

Nádlér István

Anna Margit

5. Az élmények „elmélyítése”: Múzeumlátogatás

(Magyar Nemzeti Galéria: Színek szárnyán)